

Schebning: Det er fuldkommen sikkert, at, naar der ingen sikker Forening er, er Usikkerheden usikker, det er en fuldkommen Sandhed, men det hænger slet ikke sammen med denne Sag. Af et Regnskab kan man see, hvor stor Beholdningen skal være, men man kan ikke see, hvor Beholdningen er; af et Regnskab kan man see, hvorledes og til hvilken Tid Pengene ere komne ind, men man kan ikke see, paa hvilken Maade og for hvis Regning de ere gjorte frugtbringende, alt det kan man ikke see. Den Capital, som her sigtes til, er en Capital, der er imellem de øvrige Statsmidler. Naar man siger, at denne Indretning tildeels er offentlig, saa skulde ogsaa de Midler, denne Indretning har, være under den samme Control som de øvrige Statsmidler; det har man benægtet, man har gjort Ret i at benægte det, fordi det er en privat Forening, men nu kan man ikke komme igjen og sige: Vi have, da man igjennem Finantsloven søgte at kontrollere Midlerne, erklæret Indretningen for privat, men nu, da vi ønske at beholde den under vor specielle Bestyrelse, saa erklære vi den for tildeels offentlig. Jeg har aldeles ikke Noget mod Foreningen, tværtimod, jeg ønsker, at den maa vedblive at virke i et saa stort Omfang, som den kan, men ved at bestaae, som den hidtil har gjort, under en slet offentlig Bestyrelse, er den paa Veie til at falde fra hinanden. Det er blevet oplyst, at man har ladet Folk betale Mere for deres Forsikring, end de egentlig burde, og man har ingen Sikkerhed for, at denne Forening fra idag af bestyres bedre, end den hidtildags er bleven det. Jeg har den Overtydning, at, naar vi bringe Indretningen ind under et Interessentskabs Lovgivningsmagt, istedetfor at lade den beholde det Skjul, som den nu har ved at staae bag den almindelige Lovgivningsmagts Skjermbræt, saa vil den blive drevnen i Interessenternes Interesse og blive bedre bestyret. Den største Madding, vi kunne give andre Ineretninger af denne Art, det er at lade denne Forening blive ved at staae under en falsk offentlig Beskyttelse, istedetfor at overgive den paa en forstandig Maade til de Interesseredes egen Varetægt, til deres Varetægt, som ere asfurerede i Foreningen; naar ikke de kunne varetage deres Interesser og gjøre deres

Magt gjældende, er der Ingen, som kan det. Dersom en Forening kommer til den Erkjendelse, at den kunde bestyres bedre end under Justitsministeriet, og naar den valgte sig en anden Bestyrelse, hvorfor skal den da være hindret deri? og dersom den derimod kommer til den Erkjendelse, at den er bedst bestyret under Justitsministeriet, hvorfor skulde den da ville vælge sig en anden Bestyrelse? Her er aldeles ikke Spørgsmaal om nogen privat eller ikke privat Forening udenfor den, men her er Spørgsmaal om, den første Gang vi have med en Indretning af den Art at gjøre, hvor det Private og Offentlige ligge indviklede mellem hinanden, at rede og klare det udfra hinanden. Naar det ærede Medlem troster mig med, at det kun er en lille Byrde, der lægges over paa Amtsraadene og Sogneforstanderskaberne, saa kunne vi paa den Maade summere smaa Byrder op, som ikke bleve ubetydelige, uagtet de hver for sig vare smaa. Spørgsmaalet er jo iøvrigt ikke her, om Byrden er lille eller stor, men om det Unaturlige i i private Foreningers Interesse at paalægge disse Instituter Forretninger af den Art.

Justitsministeren: Naar den ærede sidste Taler yttrede, at den Bestyrelse, der hidtil har fundet Sted af den her omhandlede, under Justitsministeren staaende Brandforsikring, har været slet, saa benægter jeg det. Den har ikke ganske holdt Stridt med Tiden, og forsaavidt kan der maaffee være en Deel at udsætte, men hvor langt man i saa Henseende kan gaae tilbage i Tiden, er ikke let at sige. Det kan gjerne være, at den Prægravation, der i den senere Tid er fremtraadt for Jyllands Bedkommende, allerede i den første Tid, Selskabet bestod, har været tilstede med Hensyn til Sjælland eller Nerne; idetmindste er Forholdet saaledes nu; i den sidste Tid have Forholdene netop forandret sig derhen, at, medens Distrikterne for det første Halvaar 1856—57 kun have fordret et Tilskud af 8^{85/100} $\text{\$}$. for hvert forsikret 100 Rd., har Jylland kun fordret 11^{28/100} $\text{\$}$.; altsaa have Forholdene i den seneste Tid atter forandret sig. Hvorvidt det i Fremtiden vil vedblive at være saaledes eller ikke, er jo ikke forudsæeligt, men man har troet